

Podružnična cerkev Sv. Lovrenca na Gori¹

V vizitacijskem zapisniku iz leta 1545 se ta podružnična cerkev še ne omenja – torej je bila zgrajena pozneje, po letu 1545. Med vsemi takratnimi cerkvami loške fare je ta največja in najprostornejša. Njen poligonalno zaključen kor je dolg 12 korakov in 9 korakov širok. Ladja je dolga 18 korakov in 12 korakov široka. Oboje je obokano. Na južni strani kora stoji zvonik, ki je spodaj štirioglat, zgoraj pa preide v osmerokotnik. Nad glavnimi vrati ter na koru je letnica 1709. Leta 1804 je bila cerkev na novo prekrita.

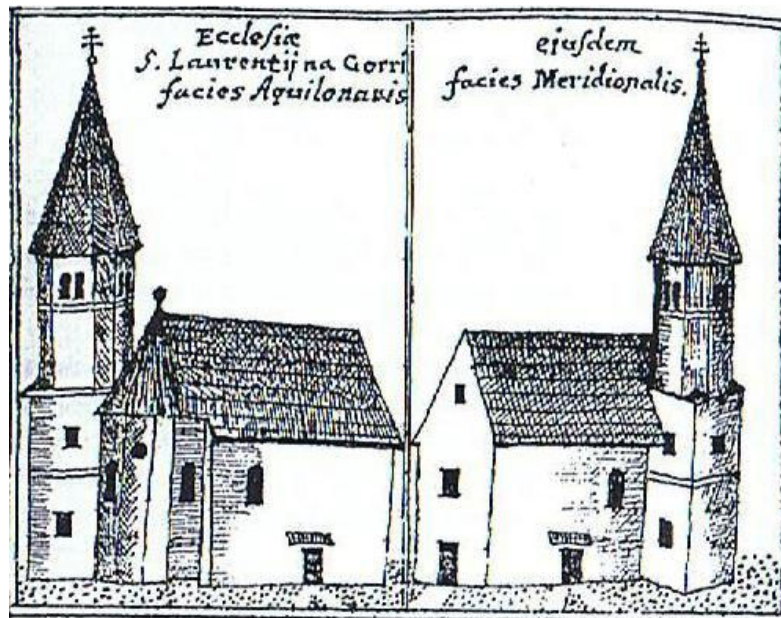
Glavni oltar sv. Lovrenca so postavili leta 1695. V ladji sta še dva stranska oltarja. Desni je bil posvečen sv. Benediktu, levi pa sv. Luku. Sedanji levi oltar je od 19. stoletja posvečen Materi Božji.

Cerkev je imela tri zvonove: veliki zvon, težak 506 funtov, je leta 1701 ulil Franc Kaiser iz Celja; srednjega, težkega 200 funtov², Konrad Schneider iz Celja in malega, težkega 67 funtov, leta 1803 Martin Feltl iz Gradca.

Nekdaj so obhajali maše v tej cerkvi: 21. marca, na velikonočni in binkošti ponedeljek, 10. avgusta, 12. in 18. oktobra, 19. novembra in 26. decembra. V Tipografiji piše, da dneva posvetitve niso praznovali, ker cerkev ni posvečena.

Leta 1807 so ob cerkvi uredili pokopališče, ki pa so ga leta 1835 opustili.

Leta 2001 je bil narejen velik poseg: izvršila se je rekonstrukcija zvonika v prvotno stanje in kritje s kamnom. Plačan pa je tudi prispevek za priključitev elektrike za cerkev in hišico³ ob njej.

¹ Iz župnijskega pisma – O koreninah našega kraja

² 90,72 kg (opomba avtorja knjige P. T.)

³ Bivšo mežnarijo